

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.7.2012 r.
COM(2012) 422 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 762/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 762/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96

1. WPROWADZENIE

Dnia 9 lipca 2008 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (WE) nr 762/2008¹ w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury (zwane dalej rozporządzeniem w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury). Rozporządzenie to miało zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r. i uchylało rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96². Rozporządzenie ma na celu zaspokojenie zapotrzebowania na szerszy zakres danych służących monitorowaniu sektora akwakultury i produkcji w tym sektorze, uwzględniając jego istotną rolę w UE.

Zgodnie z warunkami określonymi w art. 11 „*W terminie do dnia 31 grudnia 2011 r., a następnie co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające na temat danych statystycznych zestawianych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności na temat ich przydatności i jakości. Takie sprawozdanie obejmuje również analizę stosunku kosztów do korzyści wprowadzonego systemu gromadzenia i opracowywania danych statystycznych oraz wskazuje najlepsze praktyczne sposoby zmniejszenia obciążenia państw członkowskich oraz poprawy użyteczności i jakości danych*”. W niniejszym sprawozdaniu udokumentowano postęp poczyniony przez państwa członkowskie i państwa EOG, wraz z Komisją, w zakresie przepisów przedmiotowego rozporządzenia. Ponadto w art. 6 rozporządzenia przewidziano wymóg przekazywania przez państwa członkowskie szczegółowego sprawozdania dotyczącego zastosowanych metod, w którym opisywany jest sposób gromadzenia i zestawiania danych. Sprawozdanie zawiera szczegółowe informacje o zastosowanych technikach wrywkowych, metodach szacowania, źródłach danych (innych niż badania) oraz ocenę jakości otrzymywanych danych szacunkowych. Informacje przekazane przez państwa członkowskie w ramach ich ocen stanowią podstawę niniejszego sprawozdania.

Oceniono stosunek kosztów do korzyści w zakresie gromadzenia danych w dziedzinie akwakultury (wraz z innymi dziedzinami statystycznymi) w ramach przeprowadzonej przez Eurostat analizy stosunku kosztów do korzyści w odniesieniu do dziedzin ujętych we wspólnotowym programie statystycznym na lata 2008-2012³. Dane do analizy gromadzono przy użyciu kwestionariusza skierowanego do wszystkich państw członkowskich, Islandii, Norwegii i Szwajcarii poprzez grupę roboczą ds. programowania i koordynacji we wrześniu 2010 r.

2. ZAKRES I TREŚĆ

---

¹ Rozporządzenie (WE) nr 762/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96: Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 1–13.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96 z dnia 22 kwietnia 1996 r. w sprawie przekazywania przez Państwa Członkowskie statystyk dotyczących produkcji akwakultury: Dz.U. L 108 z 1.5.1996, s. 1–7.

³ Decyzja nr 1578/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie wspólnotowego programu statystycznego na lata 2008-2012 (Dz.U. L 344 z 28.12.2007, s. 15–43).

W rozporządzeniu przewiduje się wymóg przekazywania danych w czterech obszarach obejmujących;

- a) roczną produkcję akwakultury (wyrażoną w wielkości i wartości jednostkowej);
- b) roczny wkład do chowu materiału pochodzenia naturalnego (wyrażony w wielkości i wartości jednostkowej);
- c) roczną produkcję wylęgarni i podchowalni;
- d) strukturę sektora akwakultury.

Dane należy przekazywać corocznie, z wyjątkiem informacji o strukturze (metodach produkcji), które przekazuje się co trzy lata. Pierwszym rokiem, w odniesieniu do którego należało przesłać dane, był rok 2008 (rok referencyjny), a miały one być przekazane Eurostatowi do dnia 31 grudnia 2009 r. W rozporządzeniu przewidziano możliwość przesunięcia w czasie przez państwa członkowskie wykonania rozporządzenia lub uzyskania przez nie odstępstwa od wykonania niektórych lub wszystkich jego wymogów. Siedmiu państwom członkowskim (CZ, DE, EL, AT, PT, PL i SI) przyznano okres przejściowy w celu wykonania nowego rozporządzenia i będą one przekazywać dane począwszy od roku referencyjnego 2011. Trzem państwom członkowskim (AT, CZ i LU) przyznano odstępstwa od wykonania rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2012 r., tak że nie przekazują one żadnych informacji (w przypadku LU) lub przekazują jedynie dane szacunkowe dotyczące niektórych kategorii danych zamiast pełnych sprawdzonych danych statystycznych.

2.1 Gromadzenie danych i ich źródła

W większości państw członkowskich dane gromadzi się poprzez pełne badania zarejestrowanych producentów sektora akwakultury przy użyciu corocznych kwestionariuszy rozsyłanych pocztą lub drogą elektroniczną. Rejestracja przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury jest wymogiem przewidzianym w unijnym prawodawstwie w zakresie zdrowia zwierząt⁴. Zgodnie z przekazywanymi informacjami liczba przypadków braku odpowiedzi jest na ogół na niskim poziomie w wielu państwach członkowskich, a władze stosunkowo łatwo docierają do dostarczycieli danych. W kilku państwach ma miejsce współpraca między urzędami weterynaryjnymi a departamentami ds. rybołówstwa w zakresie weryfikacji danych rejestrowych i składanych deklaracji.

2.2 Systemy gromadzenia danych w państwach członkowskich

Poniżej nie opisano systemów gromadzenia danych z wszystkich państw członkowskich, ponieważ w przypadku niektórych z nich wprowadzono przepisy przejściowe i odstępstwa od wykonania rozporządzenia.

Belgia

Mając na uwadze stosunkowo niski poziom produkcji w tym państwie, od Belgii wymaga się obecnie jedynie przedstawiania skrótowych danych szacunkowych zgodnie z art. 3 rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury. Należy też przekazywać sprawozdanie dotyczące metod stosowanych w Belgii.

---

⁴ Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006) oraz decyzja Komisji z dnia 30 kwietnia 2008 r. wdrażająca dyrektywę Rady 2006/88/WE w odniesieniu do informacyjnej strony internetowej udostępniającej drogą elektroniczną informacje na temat przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury oraz zatwierdzonych zakładów przetwórczych (Dz.U. L 138 z 28.5.2008, s. 12–20).

Bułgaria

Bułgarska Krajowa Agencja ds. Rybołówstwa i Akwakultury (NAFA) prowadzi krajowy rejestr obiektów akwakultury i wymaga od przedsiębiorstw prowadzenia rejestru sprzedaży służącego sporządzaniu miesięcznych deklaracji wielkości sprzedaży oraz przekazywaniu danych statystycznych wymaganych na formularzu informacji statystycznych. Źródła danych są regularnie wzajemnie weryfikowane w celu kontroli ich poprawności i monitorowania danych opóźnionych (>30 dni). Dane są również weryfikowane przez inspektorów NAFA w czasie wizyt kontrolnych.

Cypr

Departament Rybołówstwa i Badań Morskich (DFMR) Ministerstwa Rolnictwa, Zasobów Naturalnych i Środowiska jest odpowiedzialny za statystyki w dziedzinie akwakultury na Cyprze, a przekazywanie danych jest regulowane prawodawstwem krajowym. Gromadzenie danych odbywa się głównie w drodze spisu statystycznego, który jest uzupełniany wizytami na miejscu oraz wywiadami z dyrektorami i właścicielami przedsiębiorstw sektora akwakultury. Dodatkowe informacje pozyskuje się na podstawie pozwoleń na zarybianie stawów i torów wodnych, szczegółowych danych dotyczących wywozu przekazywanych przez Rządową Służbę Weterynaryjną oraz danych dotyczących przywozu paszy dla ryb. Te różne źródła danych są wzajemnie weryfikowane, a rozbieżności są sprawdzane przez Dział DFMR ds. Akwakultury.

Dania

Duńska Dyrekcja ds. Rybołówstwa w ramach Ministerstwa Rolnictwa gromadzi dane poprzez coroczne sprawozdania i kwestionariusze statystyczne przekazywane przez komercyjne obiekty produkcyjne sektora akwakultury. W systemie tym ujęto wszystkie podmioty sektora i nie stosuje się żadnych technik wrywkowych. Dane są zapisywane w rejestrze akwakultury prowadzonym przez Dyrekcję ds. Rybołówstwa. Jakość jest zapewniona poprzez sprawdzanie kompletności deklaracji oraz poprzez kilka innych metod kontroli poprawności danych. Szczególną uwagę przywiązuje się do danych dotyczących wielkości i wartości produkcji. Dania wskazała konkretny problem w zakresie gromadzenia danych liczbowych dotyczących wylęgarni i podchowalni i dlatego w odniesieniu do 2008 r. i 2009 r. przekazano dane liczbowe dotyczące żywej wagi z uwzględnieniem współczynnika przeliczeniowego. Wraz z innymi państwami członkowskimi Dania zasygnalizowała również problemy związane z definicjami osobników młodych i zasugerowała, że różnice w definicjach między państwami członkowskimi mogą powodować zawyżanie danych liczbowych dotyczących wylęgarni i podchowalni.

Estonia

Estoński Urząd Statystyczny jest odpowiedzialny za gromadzenie i publikację danych w dziedzinie akwakultury. Gromadzenie danych odbywa się w drodze badania obejmującego wszystkie aktywne obiekty akwakultury. Badanie obejmuje komercyjną produkcję, hodowlę, sprzedaż oraz produkcję pośrednią i konsumpcję. Nie gromadzi się wszystkich zmiennych wymaganych na mocy rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury, a kilka parametrów dotyczących produkcji wylęgarni i podchowalni musi być szacowane. Dane są weryfikowane na podstawie danych Ministerstwa Środowiska dotyczących zarybiania oraz informacji publikowanych w branży akwakultury. Rozbieżności są sprawdzane poprzez kontakt telefoniczny lub e-mailowy z dostawcą danych. Jednak dostęp do danych jednostkowych pod kątem weryfikacji danych jest utrudniony ze względu na ograniczenia w zakresie poufności. Ilość przypadków braku odpowiedzi jest na niskim poziomie, w 2008 r. stanowiły one jedynie 6 %, a ogólną jakość danych uznaje się za wysoką. Estonia zauważyła konkretny problem związany z podwójnym liczeniem produkcji sprzedawanej

między gospodarstwami. Choć dokłada się znacznych starań w celu wyłączenia tych wielkości sprzedaży, istnieją jeszcze możliwości poprawy w tym zakresie.

Irlandia

Irlandzka Rada Rybołówstwa Morskiego (The Irish Sea Fisheries board - Bord Iascaigh Mhara) jest odpowiedzialny za gromadzenie danych i przekazywanie ich Eurostatowi. Za jakość danych odpowiada Dział planowania i oceny badań Irlandzkiego Urzędu Ochrony Rybołówstwa Morskiego. (The Jak dotąd nie przekazano żadnego sprawozdania dotyczącego metod stosowanych w Irlandii. Prowadzone są jednak kontakty operacyjne.

Hiszpania

Dział Generalny ds. Statystyki Ministerstwa Środowiska i Spraw Rolnych i Morskich (MARM) odpowiada za gromadzenie i przetwarzanie danych w dziedzinie akwakultury i współdziała ze Wspólnotą Autonomiczną Andaluzji (w zakresie akwakultury morskiej) oraz Krajem Basków (w zakresie wszystkich aspektów akwakultury); MARM posiada uprawnienia w zakresie gromadzenia danych w odniesieniu do innych regionów autonomicznych. Gromadzenie danych odbywa się poprzez badania przy użyciu kwestionariuszy oraz wywiady. Dane są monitorowane pod kątem ich spójności z danymi przekazanymi w latach poprzednich, a wszelkie rozbieżności są wyjaśniane z dostawcą danych.

Większość danych jest gromadzona w drodze badania obiektów akwakultury, które to badanie obejmuje wszystkie podmioty hiszpańskiego sektora akwakultury; władze hiszpańskie uważają, że wiarygodność badania jest na dobrym poziomie. W regionie Galicja prowadzone są dodatkowe losowania warstwowe u producentów omułek. W Hiszpanii odnotowano konkretny problem związany z przypisywaniem cen i dokładnych współczynników przeliczeniowych (liczba osobników do ton żywej wagi) do ilości złowionych ryb dzikich wprowadzanych do cyklu produkcyjnego. Nie określono żadnego współczynnika dla mięczaków brzuchonogów.

Francja

We Francji gromadzeniem i przetwarzaniem danych zajmuje się Dyrekcja ds. Rybołówstwa Morskiego i Akwakultury w Ministerstwie Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej, Rybołówstwa, Gospodarki Wiejskiej i Planowania. Biuro ds. Statystyk w dziedzinie Rybołówstwa i Akwakultury jest również zaangażowane w przetwarzanie danych i przekazywanie ich Eurostatowi. Gromadzenie danych odbywa się w drodze pełnego corocznego badania pocztowego komercyjnych i niekomercyjnych przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury. Obecnie nie istnieje żaden krajowy rejestr podmiotów akwakultury, a do sporządzania wykazu szczególnie zaangażowanych podmiotów w branży wykorzystuje się różne źródła. W przypadku braku odpowiedzi podejmuje się działania następcze i dane dotyczące najważniejszych przedsiębiorstw są gromadzone poprzez badanie telefoniczne. Brakujące dane uzupełnia się poprzez zastąpienie ich danymi z podobnych obiektów na tym samym obszarze geograficznym. Kontrola poprawności danych obejmuje wyszukiwanie wyjątków, wewnętrzną weryfikację danych oraz prowadzenie porównań z uprzednio przedłożonymi danymi.

Węgry

Na Węgrzech głównym organem odpowiedzialnym za zarządzanie sektorem akwakultury jest Departament Zasobów Naturalnych w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, natomiast za gromadzenie i przetwarzanie danych odpowiada Instytut Badań i Informacji w dziedzinie Gospodarki Rolnej. Gromadzenie danych odbywa się corocznie w drodze

kwestionariusza rozsyłanego pocztą. Oprócz danych dotyczących produkcji, zarybienia i struktury, wymaganych na mocy przepisów prawa, gromadzone są dane dotyczące połowów wędkarskich ze stawów rybnych, co odzwierciedla stosunkowo duże znaczenie tej czynności. Poprawność danych jest kontrolowana przy ich wprowadzaniu poprzez zestawianie ich z ustalonymi wartościami minimalnymi i maksymalnymi w odniesieniu do każdego gatunku i klasy wiekowej. Stosunkowo mała populacja statystyczna umożliwia sprawdzanie wszelkich rozbieżności drogą telefoniczną. Węgry gromadzą dane dotyczące swoich systemów już od kilku lat, dzięki czemu mogą prowadzić kontrole poprzez porównywanie poszczególnych lat. Prowadzone są również porównania międzyregionalne. Węgry informują, że ich systemy gromadzenia i analizowania danych odpowiadają obecnym potrzebom.

Włochy

Ministerstwo Rolnictwa (Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali) jest odpowiedzialne za koordynowanie gromadzenia danych w dziedzinie akwakultury w skali regionalnej. W celu gromadzenia wymaganych danych statystycznych prowadzi się coroczny spis obejmujący wszystkie zarejestrowane przedsiębiorstwa sektora akwakultury. Nie dokonuje się szacowania danych. Włochy wskazały niektóre kwestie dotyczące interpretacji poprzedniego rozporządzenia, w tym różnice w terminie „produkcja” określonym w rozporządzeniu (WE) 762/2008 w porównaniu z poprzednim rozporządzeniem. Podniesiono również kwestie dotyczące różnych definicji metod produkcji oraz dotyczące „potencjalnej wielkości” struktur akwakultury.

Łotwa

Centralny Urząd Statystyczny gromadzi dane dotyczące wszystkich przedsiębiorstw sektora akwakultury prowadzących działalność gospodarczą, w tym dane dotyczące produkcji wprowadzanej do obrotu (wielkości i wartości), produkcji do celów zarybienia, informacje dotyczące struktury oraz dane dotyczące zatrudnienia. Departament Rybołówstwa w Ministerstwie Rolnictwa jest odpowiedzialny za zapewnienie spójności danych i przekazywanie ich Komisji Europejskiej. Kwestionariusz trafia do wszystkich podmiotów sektora i nie dokonuje się szacowania danych. Nie zidentyfikowano żadnych szczególnych wad systemów łotewskich.

Litwa

Departament Rybołówstwa (Dział Akwakultury i Wód Śródlądowych) w Ministerstwie Rolnictwa odpowiada za gromadzenie i kontrolę poprawności danych pierwotnych. Te są zestawiane i rozpowszechniane przez Litewski Departament Statystyki. Dane są gromadzone poprzez badania drogą pocztową prowadzone dwa razy w roku, przy czym rozbieżności są sprawdzane telefonicznie. Nie stosuje się żadnych technik szacowania i zgodnie z przekazanymi informacjami jakość danych jest wysoka.

Malta

Za gromadzenie danych w dziedzinie akwakultury i przekazywanie danych Komisji Europejskiej odpowiada Dział Rolnictwa i Rybołówstwa w ramach Krajowego Urzędu Statystycznego. Gromadzenie danych odbywa się w drodze corocznego kwestionariusza, obejmującego zasoby ryb, wielkości będące przedmiotem obrotu (wprowadzane i wyprowadzane), konsumpcję pośrednią oraz informacje dotyczące struktury. Branża maltańska jest stosunkowo mała, składa się tylko z sześciu farm, z których pięć zajmuje się tuczem tuńczyka. Deklaracje z danymi są szczegółowo badane i wzajemnie porównywane z informacjami dotyczącymi sprzedaży ryb żywych i handlu międzynarodowego. Główne problemy zgłoszone przez Maltę dotyczą małych rozmiarów populacji

statystycznej oraz w szczególności obciążeń związanych z wypełnianiem formularzy i przestrzegania poufności danych.

Królestwo Niderlandów

Gromadzeniem i przetwarzaniem danych w dziedzinie akwakultury zajmują się Ministerstwo Rolnictwa, Przyrody i Jakości Żywności, Zarząd ds. Produktów Rybnych oraz Centralny Urząd Statystyczny. Produkcja skorupiaków (omułków i ostryg) ma ogromne znaczenie gospodarcze dla Niderlandów, jednak większość przedsiębiorstw ma małe rozmiary, a wiele prowadzi działalność eksperymentalną. Dane pochodzą z różnych źródeł, w tym z Niderlandzkiego Stowarzyszenia Rybaków, Urzędu ds. Omułków w Zarządzie ds. Produktów Rybnych oraz Niderlandzkiego Stowarzyszenia Producentów Omułków. Producenci sektora akwakultury są zarejestrowani w Zarządzie ds. Produktów Rybnych, a dane przekazują w drodze kwestionariusza. Dane dotyczące produkcji i cen omułków pozyskiwanych zarówno w ramach akwakultury, jak i rybołówstwa pochodzą z aukcji. Natomiast dane dotyczące każdego rodzaju produkcji są ujmowane oddzielnie, dzięki czemu nie występuje obecnie podwójne naliczanie ani błędna sprawozdawczość. Dane dotyczące produkcji ostryg pochodzą z organów administracyjnych. Deklaracje statystyczne dotyczące hodowli ryb są sprawdzane na podstawie zgłoszonej wielkości jednostek produkcyjnych oraz wielkości sprzedaży paszy.

Rumunia

W Rumunii za gromadzenie i przetwarzanie danych jest odpowiedzialna Krajowa Agencja Rybołówstwa i Akwakultury (NAFA). Wszystkie jednostki sektora akwakultury są rejestrowane i licencjonowane. W rejestrze zapisuje się informacje administracyjne, szczegółowe dane dotyczące metod produkcji, struktury jednostek, głównych hodowanych gatunków itp. Informacje dotyczące wielkości i wartości produkcji oraz zastosowań produktów są gromadzone co miesiąc. Dane są gromadzone przez regionalne oddziały NAFA, natomiast zestawianie, sprawdzanie poprawności i rozpowszechnianie danych odbywa się na poziomie centralnym.

Republika Słowacka

Urząd Statystyczny Republiki Słowackiej jest odpowiedzialny za gromadzenie, przetwarzanie i rozpowszechnianie danych. Gromadzenie danych odbywa się w drodze spisu pocztowego obejmującego certyfikowanych producentów sektora akwakultury. Spis obejmuje wszystkie podmioty sektora i nie dokonuje się szacowania danych. Wszelkie nieprawidłowości są weryfikowane poprzez kontakt telefoniczny. Republika Słowacka zgłosiła konkretny problem w odniesieniu do produkcji pstrąga. Produkcja ta prowadzona jest zazwyczaj w stawach o znacznej wymienności wody, co nie jest zgodne z definicją stawów zawartą w rozporządzeniu w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury.

Finlandia

W Finlandii za gromadzenie i przetwarzanie danych odpowiada Fiński Badawczy Instytut Zwierząt Łownych i Rybołówstwa. Dane są gromadzone w drodze kwestionariusza statystycznego przesyłanego wszystkim jednostkom produkcyjnym znajdującym się w rejestrze sektora akwakultury. Przypadki braku odpowiedzi są rutynowo sprawdzane, a w niektórych sytuacjach mogą być objęte dodatkowym badaniem telefonicznym. W odniesieniu do 2009 r. 76 % zarejestrowanych zakładów przekazało odpowiedzi, a w odniesieniu do pozostałych podmiotów dokonano szacunków poprzez podział wyników na warstwy i zastosowanie współczynników warstwowych. Zastosowane ceny są średnimi cenami pierwszej sprzedaży opracowanymi przez Instytut.

Szwecja

Krajowy Instytut Statystyczny odpowiada za gromadzenie, przetwarzanie i opracowywanie danych w dziedzinie akwakultury oraz za przekazywanie ich Komisji Europejskiej. Odbywa się to w imieniu Szwedzkiego Zarządu Rybołówstwa. Dane są gromadzone w drodze corocznego spisu pocztowego, w ramach którego zbierane są informacje dotyczące produkcji (wielkości i wartości), środowiska i metod produkcji oraz struktury sektora. Przypadki braku odpowiedzi i rozbieżności są sprawdzane poprzez pocztowy kontakt z dostawcą danych (wysyłkę kwestionariuszy zamiennych) oraz wywiady telefoniczne. Ilość przypadków braku odpowiedzi jest na niskim poziomie, a wszyscy znaczący producenci są uwzględnieni; dlatego też uznaje się, że dane są generalnie kompletne. Błędy związane z przetwarzaniem uznaje się za nieistotne.

Zjednoczone Królestwo

W Zjednoczonym Królestwie dane statystyczne w dziedzinie akwakultury są gromadzone oddzielnie przez każdy z regionalnych rządów: The Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture (CEFAS) w Anglii i Walii; Marine Scotland Science (MSS) w Szkocji oraz The Department for Agriculture and Rural Development (DARD) w Irlandii Północnej. Dane zbiorcze dla Zjednoczonego Królestwa są zestawiane przez CEFAS. Dane nie obejmują informacji dotyczących Wysp Normandzkich i Wyspy Man. W Anglii i Walii dane są gromadzone przez pracowników Fish Health Inspectorate w trakcie regularnych wizyt kontrolnych. W Szkocji dane są gromadzone na podstawie corocznego kwestionariusza wysyłanego wszystkim zarejestrowanym jednostkom produkcyjnym, a w Irlandii Północnej przesyłane są pocztą zawiadomienia do producentów sektora akwakultury z prośbą o przekazanie informacji w formacie określonym w załącznikach do rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury.

Zgodnie z przekazanymi informacjami współpraca z sektorem rybnym układa się dobrze, a poziom przekazywania deklaracji jest bliski 100 %. Dane dotyczące skorupiaków również uznaje się za kompletne, jednak pozostają pewne problemy definicyjne, w tym włączenie obszarów zapełnianych jajami (larwami) omułek. Nie dokonuje się szacunków żadnych wielkości, ale wykorzystuje się kilka źródeł danych w celu szacowania cen.

Państwa EOG

Islandia

Islandzka Dyrekcja ds. Rybołówstwa w Ministerstwie Rybołówstwa i Rolnictwa jest odpowiedzialna za gromadzenie i przetwarzanie danych w dziedzinie akwakultury. Islandzki Urząd Statystyczny jest odpowiedzialny za przesyłanie danych Komisji Europejskiej. Dane są gromadzone w drodze corocznego kwestionariusza elektronicznego, w którym należy przekazywać informacje dotyczące produkcji i sprzedaży, metod produkcji i środowiska oraz struktury jednostek. Jednostki produkcyjne o tej samej nazwie muszą składać oddzielne sprawozdania. Dane są weryfikowane we współpracy z Islandzkim Urzędem ds. Weterynarii i Żywności, który również wymaga, aby wszystkie obiekty akwakultury były zarejestrowane. W celu uzyskania brakujących danych lub skorygowania nieprawidłowości nawiązywany jest kontakt z dostarczycielami danych. Kwestionariusz trafia do wszystkich podmiotów sektora i nie stosuje się żadnych technik wyrywkowych. Choć zastosowano różne metody weryfikacji z użyciem różnych źródeł informacji, nie można sformułować ostatecznej opinii o jakości danych, ponieważ system gromadzenia danych wdrożono dopiero niedawno.

Norwegia

Za gromadzenie i publikację danych odpowiada Departament Statystyki w Dyrekcji ds. Rybołówstwa. Zgodnie z prawodawstwem krajowym wszystkie komercyjne i badawcze zakłady produkcyjne sektora akwakultury muszą przekazywać dane wymagane przez rząd. Stosuje się pięć różnych kwestionariuszy papierowych w zależności od rodzaju produkcji i produkowanego gatunku. Kontrole jakości są przeprowadzane w momencie otrzymania danych, a dodatkowa kontrola poprawności danych jest również dokonywana w czasie ich przetwarzania.

2.2 Jakość danych

Większość państw przekazujących dane zgłasza uwzględnienie całego sektora i dobrą jakość danych. Tylko kilka państw wskazuje konkretne kwestie związane z jakością danych. Islandia podkreśliła, że jej system gromadzenia danych jest nowy, co utrudnia wykonanie dokładnego pomiaru jakości danych, jednak podobnie jak wiele państw, Islandia dąży do ciągłej poprawy. Przekazywane dane dotyczące produkcji są porównywalne z danymi przekazywanymi na mocy poprzedniego rozporządzenia w sprawie akwakultury (zob. załącznik) i dlatego istnieje możliwość obiektywnej oceny przekazywanych sprawozdań. Sprawozdania przekazywane Eurostatowi są zgodne ze standardami i definicjami formatu SDMX (Statistical Data and Metadata Exchange), dzięki czemu można przeprowadzać podstawowe kontrole pod kątem schematu danych w momencie ich otrzymywania. Eurostat opracowuje bardziej zaawansowaną kontrolę poprawności „drugiego poziomu”, w ramach której sprawdzana będzie spójność danych na przestrzeni lat, wychwytywane będą wyjątki i sprawdzana będzie wewnętrzna spójność danych, na przykład to, czy zgłaszane gatunki odpowiadają zadeklarowanym metodom i środowisku produkcji. Generalnie na poziomie danych zbiorczych spójność danych na przestrzeni lat jest na dobrym poziomie. Jednak na poziomie bardziej szczegółowych rodzajów produkcji i gatunków w wielu przypadkach obserwuje się uchybienia, na przykład występują różnice w zakresie zgłaszanych gatunków w odniesieniu do niektórych państw członkowskich. Po części może to wynikać ze zgłaszania w niektórych przypadkach rodzajów lub grup gatunków, a nie danych szczegółowych na poziomie gatunków. W niektórych przypadkach brakuje danych dotyczących produkcji ikry do spożycia przez ludzi, podczas gdy według niepotwierdzonych informacji produkcja taka jest prowadzona; dotyczy to na przykład Włoszech.

W przypadku produkcji wylęgarni i podchowalni dane na poziomie informacji zbiorczych dla państw i grup gatunków wyglądają solidnie w odniesieniu do większości państw i są spójne na przestrzeni dwóch lat, za które przekazano sprawozdania. Dużo mniej zadawalająca jest spójność na poziomie poszczególnych gatunków, co jednak może odzwierciedlać zwiększoną dokładność sprawozdawczości i wyciągnięcie wniosków ze zdobytych doświadczeń. W 2008 r. odnotowano wyraźne zwiększenie zastosowania kodów rodzajowych gatunków, w szczególności w przypadku sprawozdawczości w zakresie mięczaków. Jednak w niektórych przypadkach dokładność danych pogorszyła się, na przykład zmniejszył się zakres zgłaszanych gatunków; dotyczy to w szczególności Rumunii, która w 2009 r. przekazała tylko informacje o produkcji ryb diadromicznych. Dania zdołała jedynie przekazać dane wagowe (w kilogramach), a nie liczbę (w milionach) osobników, ale zamierza skorygować tę kwestię.

W przypadku niektórych państw istnieją duże różnice między poszczególnymi latami, dotyczy to na przykład Zjednoczonego Królestwa, które odnotowało duże spadki produkcji ikry i osobników młodych. Kilka państw członkowskich, w szczególności Niemcy i Dania, zwróciło się o wyjaśnienie definicji ikry i osobników młodych, o których mowa w rozporządzeniu. Terminy te nie są zdefiniowane wprost, jednak przyjmuje się, że odpowiadają one terminom w kwestionariuszu FAO dotyczącym akwakultury, tj. terminom larwy, palczaki, osobniki młode itp. Jeżeli chodzi o szczegółowe informacje dotyczące wykorzystania produkcji wylęgarni i podchowalni, które są opcjonalne, zdecydowana większość państw członkowskich przekazała przynajmniej częściowe informacje.

W odniesieniu do informacji dotyczących wkładu do chowu materiału pochodzenia naturalnego, Hiszpania zgłosiła konkretny problem ze współczynnikami przeliczania liczby osobników na żywą wagę i zadeklarowała, że w przypadku niektórych mięczaków nie istnieją wiarygodne dane liczbowe. To dotyczy danych w 2008 r. (pierwszego analizowanego roku referencyjnego).

Jeżeli chodzi o dane dotyczące struktury sektora, są one przekazywane co trzy lata i z tego względu trudniej jest kontrolować ich poprawność poprzez porównania między poszczególnymi latami. Pewne dane były gromadzone przez FAO i, choć nie są one kompletne, w szczególności za lata poprzedzające wprowadzenie zmienionego rozporządzenia w sprawie akwakultury, możliwa była kontrola niektórych danych pod kątem spójności z tymi sprawozdaniami. W kilku sprawozdaniach wystąpiły wewnętrzne niespójności, na przykład w przypadku, gdy metoda produkcji jest niespójna z zadeklarowanymi gatunkami lub gdy dostarczony materiał nie zgadza się z rodzajem produkcji. W przypadku kilku państw członkowskich wciąż nierozstrzygnięte są zapytania dotyczące jakości danych o strukturze, co wstrzymuje publikację.

Kilka państw członkowskich zgłosiło dane poufne, co miało wpływ na publikację pełnych danych. We współpracy z państwami członkowskimi opracowywany jest protokół dotyczący poufności danych statystycznych w dziedzinie akwakultury (karta poufności), który w przyszłości umożliwi bardziej skuteczne zarządzanie danymi przez Eurostat oraz zapewnienie zachowania poufności danych statystycznych.

3. WYKORZYSTANIE DANYCH (ROZPOWSZECHNIANIE DANYCH)

Sprawozdania państw członkowskich są dostępne bezpłatnie w bazie danych Eurostatu zawierającej materiały do rozpowszechniania pod adresem http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database. Dane są również publikowane w małym roczniku Eurostatu, którego ostatnie wydanie było zatytułowane „*Agriculture and fishery statistics - Main results - 2009-10*” („*Statystyka rolnictwa i rybołówstwa - Główne wyniki - 2009-10*”) (ISBN: 978-92-79-20424-1).

4. GŁÓWNE USTALENIA: ANALIZA WYNIKÓW

21 państw członkowskich i Norwegia przekazały dane do analizy stosunku kosztów do korzyści prowadzonej przez Eurostat w odniesieniu do dziedzin ujętych we wspólnotowym programie statystycznym na lata 2008-2012. Spośród państw, które nie przekazują danych w dziedzinie akwakultury w ramach ustaleń przejściowych, ponad połowa oceniła, że obciążenia związane ze sprawozdawczością do Eurostatu są niewielkie, natomiast pozostałe państwa oceniły, że obciążenia te są na średnim poziomie. Jako że nie wszystkie państwa członkowskie przesyłają obecnie dane, bardziej szczegółowa analiza kosztów i korzyści byłaby na tym etapie bezużyteczna. Informacje te będą przedmiotem wniosku skierowanego do państw członkowskich poprzez grupę roboczą ds. statystyk w dziedzinie rybołówstwa oraz będą mogły być przekazane w stosownych sprawozdaniach dotyczących zastosowanych metod.

Oprócz przepisów rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury istnieje kilka innych wymogów unijnych dotyczących gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących sektora akwakultury, w odniesieniu do których już ustanowiono infrastrukturę służącą monitorowaniu i sprawozdawczości statystycznej. Fakt ten po części wyjaśnia, dlaczego państwa członkowskie nie uważają, że obciążenia związane ze sprawozdawczością statystyczną w tym zakresie są szczególnie duże. Rozporządzenie w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury obejmuje również wiele tych samych parametrów, które są wymagane przez FAO w kwestionariuszu tej organizacji dotyczącym akwakultury. FAO chętnie akceptuje przesyłanie tych samych informacji Eurostatowi, dzięki czemu można uniknąć podwójnej sprawozdawczości.

Unijne wymogi obejmują tworzenie rejestrów przedsiębiorstw sektora akwakultury pod kątem zdrowia zwierząt (jak wskazano powyżej) oraz dane gospodarcze i biologiczne przekazywane w ramach rozporządzenia w sprawie wspólnotowych ram gromadzenia danych⁵. W rozporządzeniu tym przewiduje się wymóg przekazywania danych dotyczących produkcji i struktury, jednak dane te różnią się pod względem zakresu i zasięgu od danych gromadzonych na mocy rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury.

Wyniki zbiorcze odnoszące się do zgromadzonych danych statystycznych są przedstawione w załącznikach do sprawozdania. Dane dotyczące produkcji w ramach akwakultury UE w latach po wprowadzeniu rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury są dostępne w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich, ponieważ państwa, którym umożliwiono późniejsze wykonanie rozporządzenia w sprawie przekazywania statystyk w dziedzinie akwakultury, w dalszym ciągu przekazują dane na mocy poprzedzającego go rozporządzenia (rozporządzenia (WE) nr 788/96), jak również przekazują dane do FAO. W 2009 r. wielkość produkcji w UE wyniosła blisko 1,3 miliona ton, z czego 77 % pochodziło z obszarów morskich: w tym 52 % z Atlantyku, a 24 % z Morza Śródziemnego i Morza Czarnego.

Cztery państwa - Hiszpania, Francja, Zjednoczone Królestwo i Włochy - odpowiadają za ponad 66 % produkcji UE w 2009 r. Największy wkład miała Hiszpania, która osiągnęła produkcję na poziomie ponad 268 tysięcy ton (22 %), a kolejne pod względem wielkości były Francja, z ponad 236 tysiącami ton (21 %), Zjednoczone Królestwo, z blisko 197 tysiącami ton (15 %) i Włochy, z ponad 162 tysiącami ton (13 %). Produkcja Norwegii, sięgająca prawie 962 tysięcy ton, przekracza 74 % całkowitej produkcji UE.

---

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa – Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1–12.

W 2009 r. mięczaki (głównie omulek jadalny i omulek śródziemnomorski) stanowiły ponad połowę całkowitej wielkości produkcji. Spośród hodowlanych ryb morskich najważniejszymi gatunkami pod względem wielkości produkcji były łosoś szlachetny, dorada i labraks europejski, natomiast najważniejszymi gatunkami słodkowodnymi były pstrąg i karp.

Kilka państw członkowskich zgłosiło istotną pod względem gospodarczym produkcję ikry do spożycia przez ludzi, której łączna wielkość dla tych zgłaszających państw osiągnęła nieco poniżej 1 000 ton, osiągając wartość ponad 22 mln EUR. Produkcja ikry pstrąga stanowiła blisko 98 % produkcji w ujęciu ilościowym, natomiast poniżej 50 % w ujęciu wartości produkcji. Produkcja kawioru jesiotra, choć stanowiła mniej niż 2 % wielkości produkcji, osiągnęła ponad połowę całkowitej wartości zgłoszonej produkcji.

Informacje dotyczące chowu materiału pochodzenia naturalnego przekazano w odniesieniu do ośmiu państw członkowskich. Najważniejszymi gatunkami są w tym przypadku omulki (omulek jadalny i omulek śródziemnomorski) oraz tuńczyk błękitnopłetwy.

Informacje przekazane w odniesieniu do produkcji wylęgarni i podchowalni w ujęciu ilościowym z podziałem na państwa są w dużym stopniu zgodne z danymi dotyczącymi produkcji całkowitej, a Hiszpania i Francja są najważniejszymi producentami.

W większości analizowanych państw członkowskich za dane statystyczne w dziedzinie akwakultury odpowiadają raczej ministerstwa rolnictwa (lub powiązane z nimi organy), a nie krajowe instytuty statystyczne.

5 WNIOSKI I ZALECENIA

Jako że kilka państw członkowskich wciąż jest objętych ustaleniami przejściowymi dotyczącymi wykonania rozporządzenia (WE) nr 762/2008, w chwili obecnej nie jest możliwe dokonanie pełnej oceny kosztów i korzyści związanych ze sporządzaniem danych. Bardziej szczegółowa ocena będzie przeprowadzona na koniec okresu przejściowego pod patronatem Grupy Roboczej ds. Statystyk w Dziedzinie Rybołówstwa. Skierowany będzie wniosek, aby ocena taka była uzupełnieniem sprawozdań dotyczących zastosowanych metod. Obecnie państwa członkowie oceniają, że poziom obciążeń związanych z zapewnieniem zgodności z rozporządzeniem jest średni.

W swoich sprawozdaniach większość państw członkowskich zamieściła wystarczająco szczegółowy opis zastosowanych metod, pozwalający na dokonanie ich oceny. Większość państw przeprowadza coroczny spis pocztowy, który obejmuje całość produkcji komercyjnej. W ramach sporządzania danych liczbowych dotyczących produkcji stosuje się stosunkowo niewiele szacunków.

Ponieważ jeszcze nie wszystkie państwa członkowskie przekazują dane na mocy rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie akwakultury, nie jest możliwe opracowanie pełnych danych liczbowych dla UE w odniesieniu do statystyk w dziedzinie akwakultury, z wyjątkiem produkcji. Kilka państw członkowskich napotkało, w ramach wdrażania swoich systemów gromadzenia danych, problemy związane z pozyskiwaniem pełnych danych zgodnie z nowymi wymogami, jednak rozwiązują te problemy w porozumieniu z Eurostatem oraz w ramach własnych procesów stałego udoskonalania procesu. Jakość danych zbiorczych jest na dość wysokim poziomie w przypadku danych dotyczących produkcji oraz w przypadku wkładów do wylęgarni i podchowalni w odniesieniu do większości państw członkowskich; jednak jakość danych jest mniej zadowalająca na poziomie bardziej szczegółowych informacji i należy uczynić więcej w celu zapewnienia spójności danych w przyszłości. Należy rozwiązać szczegółowe problemy związane z definicjami dotyczącymi etapów w cyklu życia.

W przypadku niektórych państw członkowskich istnieją nierozstrzygnięte kwestie związane z jakością danych, w szczególności w odniesieniu do danych dotyczących struktury. Są one rozwiązywane dwustronnie z państwami członkowskimi. Eurostat zajmuje się obecnie wdrażaniem nowych systemów informacyjnych, które będą na wczesnym etapie sygnalizować problemy związane z jakością oraz umożliwiać ich szybkie usuwanie i publikację danych. W przypadku danych dotyczących struktury niektóre z nich są przekazywane corocznie do FAO pomiędzy latami, w których Eurostat zbiera dane; sprawozdania te należy wykorzystywać do weryfikacji sprawozdań dotyczących struktury przekazywanych Eurostatowi.

Eurostat opracowuje „Kartę Poufności” w ramach grupy zadaniowej złożonej z ekspertów z państw członkowskich. W dokumencie tym określony zostanie sposób traktowania danych przez Eurostat, tak aby zachować ich poufność, oraz tryb wymiany danych wśród służb Komisji oraz innych zainteresowanych organów, w tym FAO.

Załącznik - Tabele i wykresy

Tabela 1: Całkowita produkcja w ramach akwakultury, z wyłączeniem wylęgarni i podchowalni

	<i>Tony żywej wagi</i>		<i>Wartość tys EUR</i>	
	2008 r.	2009 r.	2008 r.	2009 r.
UE 27	1 255 332	1 301 866	3 440 127	3 245 953
BE	126	576	667,767	4034,5962
BG	7 251	7 912	16 538	19 513
CZ	20 395	20 071	41537,57447	39 267
DK	37 216	34 131	98 276	88 240
DE	43 977	39 957	97080,122	94240,346
EE	475	654	1 772	2 235
IE	44 871	47 212	92 443	104 271
EL	114 888	121 971	369913,151	397790,833
ES	252 286	268 565	413 458	396 739
FR	238 249	236 438	691 604	697 965
IT	157 865	162 325	465 601	474 863
CY	3 776	3 356	33 145	16 464
LV	583	517	1 529	1 115
LT	3 008	3 428	6 636	6 655
HU	15 000	14 171	30 373	26 495
MT	6 727	5 619	93 763	47 057
NL	46 621	55 561	96 601	84 109
AT	2 087	2 141	12741,113	13878,544
PL	36 813	36 503	73284,92585	76372,90526
PT	7 352	6 727	40175,003	34 064
RO	12 496	13 131	18 131	16 990
SI	1 315	1 308	3485,097	3 069
SK	1 078	823	2 749	1 766
FI	13 439	13 627	36 845	39 582
SE	7 596	8 540	23 248	18 436
UK	179 843	196 603	678 531	540 741
IS	5 088	5 165	15 567	19 115
NO	843 731	961 840	2109992,1	2 572 091

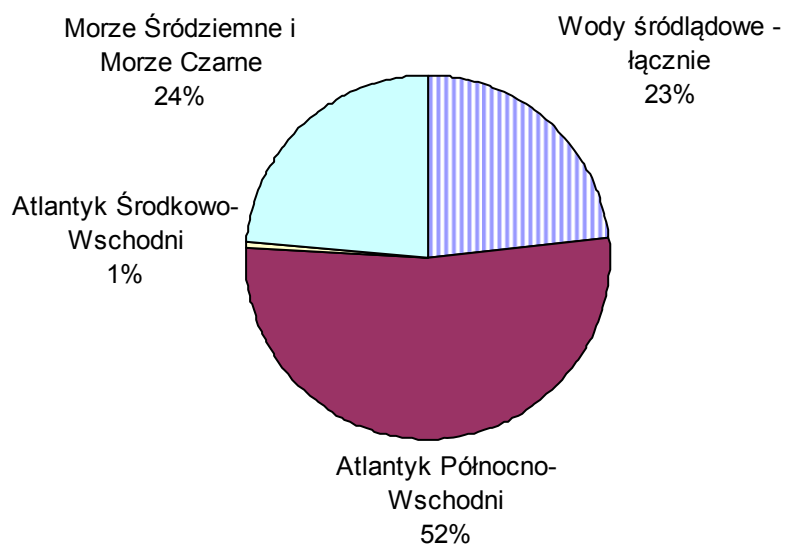
Wartości specjalne:

- nie dotyczy, rzeczywiste zero lub zero domyślnie

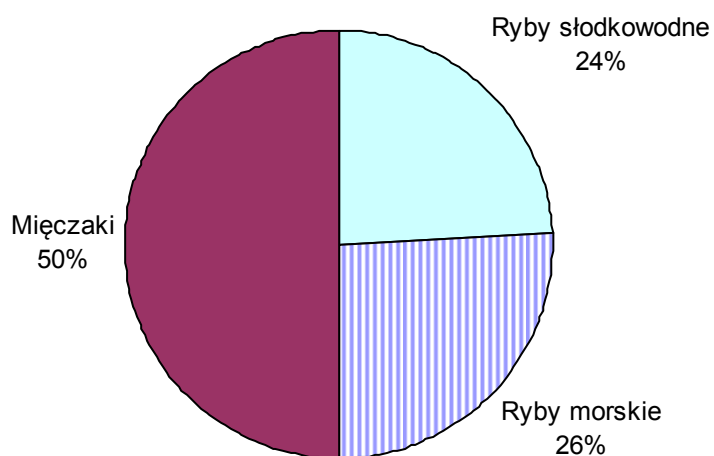
0 mniej niż połowa nastosowanej jednostki

: brak danych

**Wykres 1: Produkcja w ramach akwakultury w UE według głównych obszarów połowowych
FAO – 2009 r.**

Wykres 2: Produkcja w ramach akwakultury w UE według grup gatunków - 2009 r.

Tabela 2: Wkład do chowu materiału pochodzenia naturalnego w UE

		2008 r.		2009 r.	
		Liczba (w tys.)	Tony (zywej wagi)	Liczba (w tys.)	Tony (zywej wagi)
EE	Ryby słodkowodne	-	0	-	429
		-	0	-	429
IE	Mieczaki	-	17 378	-	17 879
		-	17 378	-	17 879
ES	Mieczaki	343	10 807	224	10 349
	Skorupiaki	22	-	-	5
	Ryby słodkowodne	3 845	-	1 500	2
	Ryby morskie	34	-	-	2 845
		4 244	10 807	1 724	13 201
FR	Mieczaki	-	6 379	-	9 612
		-	6 379	-	9 612
IT	Mieczaki	-	3 871	-	4 641
	Ryby słodkowodne	-	-	-	10
	Ryby morskie	-	340	-	28
		-	4 211	-	4 679
CY	Ryby morskie	-	645	-	-
		-	645	-	-
MT	Ryby morskie	-	c	-	c
		-	c	-	c
NL	Mieczaki	-	19 700	-	51 900
		-	19 700	-	51 900
UK	Mieczaki	-	7 082	-	2 010
	Ryby słodkowodne	7	-	-	-
	Ryby morskie	2 400	-	65	-
		2 407	7 082	65	2 010

Wartosci specjalne:

- nie dotyczy, rzeczywiste zero lub zero domyslnie

0 mniej niz polowa zastosowanej jednostki

: brak danych

c poufne

Ryby słodkowodne obejmują gatunki diadromiczne, np. pstrąga. Do gatunków morskich należy losos szlachetny.

Tabela 3: Produkcja wylęgarni i podchowalni w UE

w mln

	2008 r.		2009 r.	
	Ikra	Osobniki młode	Ikra	Osobniki młode
BG	92	23	44	16
DK	:	:	:	:
EE	1	1	7	2
IE	8	93	3	90
ES	232	1 105	205	782
FR	-	838	1 022	1 390
IT	163	176	157	133
CY	-	13	0	13
LV	-	42	-	38
LT	0	155	0	932
HU	1	69	0	46
MT	-	-	C	c
NL	-	13	-	9
RO	-	17	-	0
SK	27	15	31	7
FI	57	373	71	294
UK	143	163	86	85
SW	-	3	-	3

Tabela 4 – Struktura sektora akwakultury w UE w 2008 r.

	[ha]					[tys. m ³]					km
	Ryby	Skorupiaki	Mieczaki	Wodorosty morskie	Laczenie	Ryby	Skorupiaki	Mieczaki	Wodorosty morskie	Laczenie	Mieczaki
BG	2 666	-	655	-	3 321	377	-	-	-	377	-
DK	77	-	412	-	489	1 298	-	-	-	1 298	-
EE	7 306	6	-	-	7 312	67	-	-	-	67	-
IE	2 085	2	11 472	5	13 563	-	-	-	-	-	-
ES	8 168	1 047	1 158	19	10 392	8 789	3	56	0	8 849	23 098
FR	1 072	178	15 521	22	16 793	2 306	-	-	-	2 306	1 684
IT	155 081	12 328	13 224	-	180 633	4 863	-	-	-	4 863	2 659
CY	-	2	-	-	2	984	-	-	-	984	-
LV	4 350	-	-	-	4 350	17	-	-	-	17	-
LT	9 200	-	-	-	9 200	1 149	-	-	-	1 149	-
HU	24 243	-	-	-	24 243	14	-	-	-	14	-
MT	-	-	-	-	-	2 334	-	-	-	2 334	-
NL	0	-	7 945	-	7 945	-	-	-	-	-	-
SK	1 886	-	-	-	1 886	27	-	-	-	27	-
FI	6 864	-	-	-	6 864	1 913	776	-	-	2 689	-
UK	3 804	-	1 567	-	5 372	17 040	-	-	-	17 040	-
SW	12	-	-	-	12	528	-	-	-	528	1 332

Wartosci specjalne:

- nie dotyczy, rzeczywiste zero lub zero domyslnie

0 mniej niz polowa zastosowanej jednostki

: brak danych